

[Albrechtsen]

Det er sandt, som det er sagt af forsvarsministeren, at vi meget grundigt har studeret disse amerikanske feltmanualer, og det er sandelig ikke opmuntrende læsning, men det er meget nødvendigt at kende dem, fordi vi jo ved, at den amerikanske hær – det skriver den jo selv i disse feltmanualer – under alle omstændigheder har tænkt sig at bruge disse feltmanualer, uanset om det så måtte være NATOs doktrin eller ej, og uanset hvor i verden de måtte komme til anvendelse, dvs. også uanset om det måtte være f.eks. i Danmark eller Vesttyskland. Dertil kommer så, at der er en doktrin under opsejling i NATO, den såkaldte FOFA-doktrin, som også hr. Thoft var inde på, som vi måske endda risikerer meget hurtigt kommer til endelig godkendelse på politisk plan, og som, så vidt vi har kunnet se, indeholder en væsentlig del af det, der er sluppet ud til offentligheden, i hvert fald en væsentlig del af Airland Battle-doktrinen.

Så siger forsvarsministeren, at det understreges i denne amerikanske feltmanual, at det kun er som gengældelse, at de kemiske våben skal tages i anvendelse. Det er formelt set rigtigt, hvad forsvarsministeren siger dér, men hvis man læser feltmanualens beskrivelser af alle disse anvendelsesmuligheder, som de kemiske våben har også på et meget tidligt tidspunkt i en konflikt, kommer man ærlig talt i tvivl om, hvorvidt det ville være muligt i den situation, som feltmanualen omfatter, nemlig begyndelsen af en krig, at skelne så præcist mellem førstebud og gengældelse, for feltmanualen opremser jo alle tænkelige former for brug af kemiske våben, hvor den anser disse kemiske våben for at være særdeles fremragende og gode instrumenter til fremme af USAs krigsførelse. Derfor er vi faktisk bekymrede for, om dette stempel, som man en gang imellem trykker ind i feltmanualen, hvor der står »som gengældelse«, i virkeligheden har nogen realitet på sig. Men det kan vi jo arbejde videre med, også i forbindelse med denne FOFA-doktrin, som er under opsejling.

Så siger ministeren, at vi gentager nogle af disse spørgsmål. Det er ganske korrekt, og det hænger simpelt hen sammen med, at de ikke bliver besvaret. Men hvad angår de vigtigste spørgsmål, må man sige, at ministeren bekræfter dette, at der i givet fald skal kunne stationeres kemiske våben på dansk jord.

Ministeren bekræfter også, at de skal tjene som afskrækkende foranstaltning. Ministeren har ikke bekræftet, at en afskrækkende foranstaltning kun kan være afskrækkende, hvis det er sådan, at den også kan bruges, men det går jeg ud fra er en banalitet, for det må naturligvis ligge i begrebet afskrækkende foranstaltning. Dermed har ministeren i realiteten også bekræftet, at i hvert fald ministerens regering er indstillet på at opfylde NATOs doktrin på dette område og i givet fald stiller sig åben over for at tage stilling til disse våbens anvendelse også på dansk område. Anderledes kan ministerens svar ikke forstås.

Derfor må der også konkluderes, at ministerens svar er, at ministeren klart lader muligheden stå åben for en overtrædelse af Danmarks internationale forpligtelser i henhold til Genèveprotokollen. Det må stå lysende klart på baggrund af de besvarelser, der er givet. Det er naturligvis meget trist, at det er sådan, men behandlingen af sagen her i dag har i hvert fald vist, at der er en mulighed for, at der er et flertal i dette folketing, som vil indtage en anden holdning til disse ting, og som, når dette forslag kommer til anden behandling, vil sikre, at der ikke bliver mulighed for at overtræde Genèveprotokollen, således som ministeren lægger op til.

Jeg spurgte ministeren, hvilke punkter man ikke kunne støtte i dette forslag, og det svarede ministeren ikke på. Det ville også være ganske vanskeligt for ministeren at sige, hvilke punkter det skulle være, for det ville uægtelig ikke stille nogen minister i et godt lys, hvis der var et af punkterne, ministeren sagde han ikke kunne støtte. Men på baggrund af ministerens besvarelser – det er jo lidt ærgerligt, at man så at sige selv skal gengive ministerens besvarelser, fordi de ikke forholder sig til indholdet i sagen – går jeg ud fra, at det er punkt a) i forslaget: sikringen af Danmarks c-våbenfrihed, ministeren ikke vil støtte. Jeg går altså ud fra, at svarene må forstås sådan, at det er sikringen af Danmarks c-våbenfrihed, man ikke vil være med til. Det håber jeg ministeren ikke kan få dækning for i folketinget.

Men så vil jeg gerne spørge ministeren, for det kan jeg ikke udlede af ministerens svar, om det også betyder, at ministeren ikke vil støtte punkt b), som går ud på, at Danmark skal opfylde sine traktatlige forpligtelser. Det mener jeg vi må være berettiget til at få svar